

Selv om en gennemførelse af Fremskridtspartiets skatteforslag ville gøre det rimeligt at begrænse ydelserne til boligsikring og rentesikring, kan skatteændringen ikke overflødiggøre disse ordninger. I første række af hensyn til beboerne, der har lejet boligerne i tillid til gældende regler, og dernæst også af hensyn til kommunerne og statskassen, der er garant for lånene i de nye ejendomme, og som derved har risikoen for, at ydelserne på lånene erlægges, måtte man også efter den skitserede skatteændring fortsætte en rente- og boligsikringsordning. De rimelige besparelser kan ikke opgøres på det foreliggende grundlag, idet de beror på, hvorledes ordningerne nærmere skulle tilrettelægges.

Selv om Fremskridtspartiets ændringsforslag gennemføres uanset de nævnte betænkeligheder, vil man ikke herved opnå de anførte besparelser i 1974-75. Statens boligsikringsudgift i 1974-75 er refusion af kommunernes udgift i 1973-74. Beløbet vil i alt overvejende grad blive udbetalt i april kvartal 1974, idet der er adgang for kommunerne til at få 95 pct. af beløbet ved finansårets begyndelse.

Hvis adgangen til rentesikring ophæves for fremtidigt almennyttigt byggeri, ville boligselskaberne kunne undlade at projekttere og opføre lejligheder, som vanskeligt kunne udlejes uden støtte. Derimod har selskaberne for det bestående og under opførelse værende byggeri gennemført projekterne i tillid til, at rentesikringsordningen ville nedbringe huslejen til et rimeligt niveau.

Hvis udbetalingen af rentesikring blev bragt til ophør, måtte lejen for at give dækning forhøjes tilsvarende, og den forhøjede leje ville utvivlsomt skabe en betydelig ledighed i de ejendomme, der er under opførelse eller er opført i de seneste år. Det spørgsmål vil derfor i givet fald kunne rejses, om ikke bortfald af rentesikring under disse omstændigheder vil kunne give baggrund for erstatningskrav.

Den lejeledighed, der i givet fald må påregnes i en række byggerier, ville kunne få til følge, at ejendommen ikke kunne udrede prioritetsydelse.

Da stat og kommune har garanteret for den del af prioritetslånene, der overstiger 65 pct. af ejendommens værdi, ville ophør af rentesikringsudbetalingerne således kunne medføre, at det offentlige garantforpligtelse over for de pågældende kreditorer blev aktuel. Det kan i denne forbindelse oplyses, at statens garantforpligtelse efter lov om boligbyggeri omfatter lån på i alt 4,8 milliarder kr., hvoraf en væsentlig del vedrører de seneste års byggeri.

3. Boligudlån.

Ændringsforslaget går ud på, at støtten til kollegier, almennyttigt byggeri og sanering ned sættes med 200 mill. kr.

	Mill. kr.
På finanslovsforslaget er udlånsvirksomheden opført således:	
§ 14.20.03.73.02. Saneringslån.....	72
§ 14.20.03.73.03. Kollegier.....	85,4
§ 23.1.00.5. Budgetregulering, herunder udlån til boligselskaber.....	125
I alt.....	282,4

Ifølge partierne Venstres og Socialdemokratiets besparelsesforslag af 9. februar 1974 skal der på disse konti spares hhv. 8 mill. kr., 10 mill. kr. og 25 mill. kr. eller i alt 43 mill. kr. Hertil kommer for kollegierne vedkommende en yderligere besparelse som følge af bygge- og anlægsstoppet, der indgår i den samlede besparelse på 400 mill. kr. som følge af denne foranstaltning.

Hvad angår de enkelte poster bemærkes, at det ikke vil være muligt at nedbringe udlånsbeløbene til kollegier yderligere, idet resten af udlånsvirksomheden er baseret på allerede givne tilsagn om støtte. Den tilbageværende del af beløbet til saneringsvirksomhed kan af samme grund kun beskæres yderligere i meget begrænset omfang, og dette må forudsætte, at man omgående ophører med at give yderligere tilsagn om støtte til saneringsvirksomhed.